

предоставление личности возможностей выбора жизненных целей, активизирующих ее познавательную активность.

Однако детская субкультура, при всей ее высокой значимости, всегда ориентирована на мир взрослого, который задает ей определенные, исходя из социального заказа, цели, содержание. Не всегда при этом интересы детей и взрослых совпадают. Это требует от ребенка определенных усилий. "Растущий человек производит огромную работу по построению своей деятельности, которую он конструирует не только для взрослых (добываясь их одобрения), но воспроизводит ее в своей структуре, интериоризируя ее, входя в нее, делая при этом маленький "шажок" внутри себя, саморазвиваясь. Именно здесь он формируется как субъект деятельности, определяя силы и возможности своего «Я» [3,90].

Поиск путей рождения личности не может осуществляться вне контекста культуры. Однако, как справедливо заметил В.П. Зинченко, культура – это внешний источник, но она бессильна, когда иссякают внутренние, лучше сказать, собственные источники и движущие силы развития и саморазвития.

Литература

Абраменкова В.В. Социальная психология детства: развитие отношений ребенка в детской субкультуре. - М., 1999.

Колесникова И.А. Педагогическая реальность в зеркале межпарадигмальной рефлексии. - СПб., 1999.

Фельдштейн Д.И. Социальное развитие в пространстве-времени детства. - М., 1997.

І.В.Іванова

"ЦЕНТР МОЛОДІЖНИХ ЖІНОЧИХ ІНІЦІАТИВ" ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ГЕНДЕРНОЇ КУЛЬТУРИ СТУДЕНТСЬКОЇ ЖІНОЧОЇ МОЛОДІ

На початку нового тисячоліття панівною стає ідея, відповідно до якої рівність чоловіка і жінки реально може бути досягнута у суспільстві, якщо її реалізація залежатиме

не тільки від політичної волі держави, але й від ступеню розвитку жіночого руху, його позицій та впливу на прийняття політичних рішень. Активність неурядових організацій, динаміка їх розвитку сприяють удосконаленню законодавства та правових механізмів, забезпечують поліпшення становища жінок, утверджують гендерну рівноправність у суспільстві. І, як справедливо зазначає експерт ООН з гендерних питань Смоляр Л.О., саме в репрезентації таких інтересів і полягає основна місія жіночих організацій.

Поява та діяльність сучасних жіночих організацій в Україні, починаючи з 90-тих років, стала об'єктивним наслідком політичних і соціальних змін, що розпочалися в українському суспільстві. Трансформація тоталітарної системи призвела до публічного обговорення проблем статусу жінок, а утворення нових громадських об'єднань стали реальним підґрунтям для виникнення жіночого руху в Україні.

Розвиток гендерних досліджень та їх впровадження у навчально-виховний процес вищої школи з метою подолання гендерних стереотипів в вищій професійній освіті та утвердження гендерного світобачення студентської жіночої молоді є одними із стратегічних напрямків діяльності громадської організації "Центр молодіжних жіночих ініціатив", створеної завдяки групі ініціативних студенток майже усіх вузів міста Одеси. Історія діяльності Центру розпочалася влітку 1999 року, коли 18 молодих жінок об'єдналися в неформальну групу задля вирішення своїх "особливих" – жіночих проблем. А пізніше, стало зрозуміло, що проблеми однакові, і для вирішення потрібно об'єднатися, і як наслідок - 26 квітня 2000 року "ЦМЖІ" була зареєстрована як неприбуткова громадська організація. В дійсний час "ЦМЖИ" нараховує сорок сім членів, шість активних добровільних помічників.

Ціль організації: створення умов для соціальної, культурної, освітньої діяльності молоді, орієнтованої на

актуальні проблеми сучасного суспільства для повноправної їхньої участі в суспільному житті.

Основна задача: розробка і реалізація соціальних програм, спрямованих на допомогу молодим родинам, студентам, молодим жінкам з дітьми.

За період діяльності організації було здійснено наступні проекти і програми.

Був відкритий і робив допомогу з жовтня 1999 по вересень 2000 Центр психологічної підтримки для студентських родин ОНУ імені Мечникова.

З липня 2000 по грудень 2000 у сімейному гуртожитку № 6 студентського містечка ОНУ, на Довженко 9-а, працював проект "Школа майбутнього" - реальна і неоціненна допомога родинам студентів, що проживають у сімейному гуртожитку ОНУ імені Мечникова, шляхом відвідування їхніми дітьми групи денного перебування.

З квітня по вересень 2002 здійснювалася програма "Дитяча Академія", спрямована на створення і роботу студентських дитячих садів. Основна мета програми – спільна робота з ОНУ й ОНПУ, спрямована на соціальний захист, підтримку становлення і розвитку студентських родин, що проживають у гуртожитках Вузів міста Одеси.

Програма "Давай подумаємо разом", реалізована з жовтня 2002 припускала розробку курсу з гендерної педагогіки з наступним створенням молодіжної гендерної студії при Одеському Національному Університеті ім. І.І. Мечникова.

"Вільні жінки" - група, відкрита як для жінок, так і для чоловіків, створена для раціонального спільного обговорення гострих гендерних питань. Збори групи організовувалися з наступними напрямках діяльності:

- проведення дискусій, як серед членів групи з метою визначення позицій, так і публічних дискусій, для впливу на суспільну свідомість;
- написання статей;
- поширення інформації про охорону здоров'я жінок, альтернативній медицині;

- передача й обмін досвідом один з одним і із суспільством;

- організація публічних громадських заходів широкого масштабу.

Особливу роль в формуванні гендерної культури студентської жіночої молоді виграє Департамент гендерних досліджень при громадській організації «Центр молодіжних жіночих ініціатив». Основними напрямками діяльності можна визначити:

- Впровадження і просування ідей гендерної педагогіки в Одесі.

- Розробка курсу з гендерної педагогіки для Вузів Одеси.

- Створення міжвузівського гендерного центра.

- Підготовка тренерів з числа студентів Вузів і молодих викладачів для поширення знань в області гендерної педагогіки.

Крім надання синтезованої інформації, що спирається на реальні факти, робота студії складається в забезпеченні підтримки молодим викладачам і активістам-студентам у розгляді питань і рішень, щодо прийняття при розробці гендерної стратегії освіти і забезпечення загальнолюдських прав людини; компонентів, які можна включити до стратегії розвитку гендерного напрямку освіти в університеті, переваг і недоліків різних підходів організації освітнього процесу в вищій школі, засобів застосування механізмів прав людини в контексті формування гендерної культури студентської молоді; методів здійснення ретельного пошуку фактів і документального підтвердження порушень принципів гендерної демократії і постійного моніторингу прав людини в повсякденному житті молоді.

Література

1. Жіночі організації України: Довідник/Упорядник О.І. Сидоренко. – К.: Центр інновацій та розвитку, 2001.